

[Alfred Jensen.]

her i Danmark og ikke i udlandet. Hvis ikke man tager fat på at løse spørgsmålet på den måde, ved jeg ikke, hvordan der overhovedet skal blive arbejdet til disse smede; thi at ordne det gennem LAB, hvor de kan få en trehjulet cykel, som de kan hente kartoffelskræller og råddent pålæg på, er ingen løsning. Det kan ikke være et arbejde, samfundet bør byde voksne mennesker, det kan kun være en slags nødhjælp. Der må sættes ind på andre områder.

Jeg kunne fremsætte flere betragtninger i den anledning, men det vil jeg ikke. Jeg vil bare sige, at det forekommer mig, at det samfund, man roser for fri konkurrence og liberalitet, ikke har været i stand til at løse de problemer, vi her står over for. Når der skal foretages en lille ændring i lovgivningen, skal det ikke være i form af et løfte om beskæftigelse; det giver måske i allerbedste fald kun en lidt anden fordeling af elendigheden her i samfundet. Det er ikke det, vi har brug for. Vi har brug for en bedring af forholdene.

Det er vor indstilling til de foreliggende problemer. Selvfølgelig ser vi med velvilje på de gode ting, der kan komme ud af et sådant lovforslag, men vi skal rigtignok pudse brillerne meget for at se det gode, der er i det.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): Det ærede medlem hr. Søren Andersen talte om, at beskæftigelsesarbejderne var dyre, og kom i den forbindelse med tallene 25-30 pct. dyrere, forstod jeg, end normalt arbejde, eller hvad det nu er, det sammenlignes med. Jeg ved ikke, hvor det ærede medlem har de tal fra; jeg kender dem ikke. Jeg har prøvet at finde ud af, om sådanne tal kunne holde nogle steder, og jeg tager det op, for jeg synes ikke, de skal have lov til at passere uden videre.

Jeg tror nok, man må sige, at beskæftigelsesarbejder for langvarigt arbejdsløse er dyrere, men ikke så meget dyrere, som disse tal giver udtryk for, slet ikke. Det, de er dyrere end andre arbejder, hvor der anvendes trænet arbejdskraft, er det bidrag, vi yder til omskoling og opskoling. Det er, kan man godt sige, et rent socialt bidrag for at få denne arbejdskraft bragt på højde

med anden arbejdskraft og derefter få den over i normalt arbejde.

Derfra kan man også slutte sig til en betragtning over spørgsmålet om henvisningsregler. Hvis venstre og de konservative mener, at vi skal til at lave beskæftigelsesforanstaltninger ikke alene for de langvarigt arbejdsløse, men også for alle dem, der har mindre ledighed, helt ned til de faste folk, kommer jeg til at bede om mange, mange flere penge, end vi får nu. I det år, vi er inde i, har vi anvendt 38 mill. kr. til dette arbejde. Men skal jeg inden for lovens rammer til at gå længere ned og beskæftige folk med ganske kort ledighed, kan man sige sig selv, at der bliver tale om tal af en helt anden størrelsesorden end den, vi nu regner med.

Men all right, er man med på, at staten har den opgave, kan vi også løse den, men penge koster det, mange penge. Så længe det beløb, vi har til rådighed, er af den størrelse, det er, må vi i særlig grad forbeholde dem arbejdet, der trænger mest dertil. Vi kan måske nok drøfte, om det skal være en 100 dages bestemmelse, eller om grænsen skal være en lidt anden, men det må være sådan, at det er af denne særlige gruppe arbejdere, arbejderne udføres.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen var inde på, at en sådan grænse på 100 dage kan friste folk til ikke at være så ivrige til at skaffe sig arbejde andre steder, og derfor mente han, at det var bedre, hvis man alene fastholdt bestemmelsen om de 10 måneder i 2 år. Det er dog blot en anden grænse med ganske samme virkning. Ved enhver grænse er det jo sådan, at man støder på lige foran og lige bagved; men jeg vil gerne være med til at tale om, hvorvidt man kan lave den lidt mere glidende. Jeg vil dog fastholde, at loven særlig er til for de langvarigt arbejdsløse.

Med hensyn til licitationsbestemmelsen forstår jeg, at man ikke helt skal opfatte den, som den står i lovforslaget, men at den skal forstås på en anden måde. Men så må vi hellere tale om spørgsmålet i udvalget, for det egner det sig nok bedre til.

Endelig vil jeg gerne gøre en bemærkning om de tanker, jeg selv var inde på med hensyn til initiativet til at få bygget industri